

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΗΣΙΣ

ΤΟ ΦΙΛΗΜΑ

Τὸν πιστικὸν τὸν Ζαχαριὰ ρωτοῦν οἱ σύντροφοί του.
 —Τ' ἔχουν τὰ χεῖλια σου, Ζαχί, κ' εἶναι βαθιά βαμμένα ;...
 Μὴν ἔφαες χαμοκέρασα, μὴν ἔφαες βάτου μοῦρα,
 Μὴν τάρναρες μὲ τὴ βαφή ποῦ βάφεις καὶ τ' ἀρνιά σου ;
 —Ὄδδ' ἀπὸ χαμοκέρασα, ὀδδ' ἀπὸ μούρα ἐβάρνα.
 Ὄδδ' ἀπὸ ἐκείνην τὴ βαφή ποῦ βάφο καὶ τ' ἀρνιά μου.
 Ἄκουστε με, μαρὲ ποῖδι, νὰ οὐς τὸ μολογῆσο.
 Ἄς τοὺς ἴσκιες καὶ ἴς τοὺς ἔλατους κούρεια τὴν κοπή μου,
 Καὶ τὰ μαλλιά ἦταν κόκκινα καὶ βάρνα τὰ ψαλλίδια.
 Νὰ τὴν βοσκήσω ἴς τὰ χλωρά τὰ ριζοβούνια βγαλῶ
 Καὶ τὰ χορτάρια κόκκινα τώρα κ' οὐτὰ βαμμένα.
 Κατέβηκα ἴς τὸν ποταμὸ νὰ τὴν περιποτίσω
 Κ' εὐρὰ καὶ τὸ νερά θολά καὶ κόκκινα βαμμένα
 Παύρου τὴν ἀρκοποταμιά καὶ φτάνω ἴς ἀρκοβούνι,
 Ἐκεῖ ἴσκι οὐκ ἔβγαίνει τὸ νερὸ κ' ὄπου νὲ ὄ καταγῶς του,
 Κ' εἶδα κορασιὸ ὀπώκαρτε κ' ἔπινε μὲ τὰ χεῖλια,
 Κ' εἶχε τὰ χεῖλια κόκκινα σὰν μὲ βαφή βαμμένα
 Καὶ ἴς ὄσες βήσες ἐσκυρτε νὰ πῆ ἴς ὄσα ποτάμια,
 Ἐβάρνα ὄλα τὰ νερά ἔβραψιν νὰ χορτάρια,
 Ἐβάρνα καὶ τὰ πρόβατα, ἔβραψιν τὰ ψαλλίδια.
 Ἀπαρτάω τὸ ραβδί, κρεμάω τὸν ἀράγ μου,
 Τὴν κορὴ βυρτάω ὄχ' τὰ μαλλιά καὶ τὴν φιλω ἴς τὰ χεῖλια,
 Κ' ἔβραψιν καὶ τὰ χεῖλια μου.

(Τσαρούδια τῆς Στάτης) Κώστας Κρυστάλλος

Η ΦΤΩΧΗ

Δειλὴ ξαισίγει ὁ βασιλεὺς ἔμπρός του νὰ προβαίνει
 μὴ μαυρομάτια κορασιὰ φτωχὴ καὶ λυπημένη,
 τὰ πόδια τῆς πόδια τὰ μικρὰ φαίνονται γυμνωμένα
 κ' ἔχει σκὰ στήθη τῆς ἔμπρός τὰ χεῖρα σταυρωμένα.
 Ὁ βασιλεὺς ἐκστατικός τὰ κάλλη τῆς θαυμάζει
 κ' εὐθὺς σιμά του μὲ γλυκὸ χαμογέλο τὴν κραεῖ.
 Τριγυρὸν του ἄμετρος λαὸς μ' ἀγάπη ψιθυρίζει :
 «Σὰν τὴν ἀγούλα εἶναι γλυκιά τὴν ὦρα ποῦ φωτίζει.»
 Ποῖος τοῦ χερσιὸ τῆς τοῦ λευκοῦ τῆς ἐκαινεὶ τὴ χάρι
 καὶ ποῖος τὰ μαῖα τὰ γλυκὰ, τὸ ἐλευθέρω ποδάρι.
 Ἄλλος τὸν κατασπρω λυμῶ, τὰ ὄλοιαρα μαλλια τῆς ;
 κ' ὄλοι μαζὺ τῆ θεϊκῆ, τῆ σπανία ὠμορφιά τῆς.
 Παίρνει τὸ λόγο ὁ βασιλεὺς ἀγῶς, συζητημένος
 κ' ἀπὸ μιά τέτοια ὠμορφιά κ' ἐκείνος νικημένος
 τοὺς ἔρωτάει : «Ἡ κορασιὸ ποῦ βλέπετε μαζὶ σὰς
 θύνα βασιλίσσα σοφ ζῶ δική μου καὶ δική σας !»

Ζάννης 1895 Διονύσιος Δ. Ἡλιακόπουλος

ΕΙΣ ΑΠΕΙΡΟΝ Ο.ΝΟΠΤΗΝ

Λίγο, λίγο τί τὸ πίνει,
 φίλατε μου Γιαννάκι ;
 Τί τὸ βλέπετε καὶ τ' ἀμύνει ;
 ὡς νὰ ἦταν γυμνάκι ;
 Δὸς του μὴ νὰ πῆ κάτω,
 ναυῶ ἢ κορυφῆ τὸν πάτο !
 Ὡς τὸ μικρὸ ποτήρι βάζει ;
 Ἔτσι χάνει τὸν καιρὸ.
 Πρέπει νὰ τὸ καταβῆζες
 καθὼς πίνουν τὸ νερὸ.
 Δὸς του μὴ νὰ πῆ κάτω,
 Ναυῶ ἢ κορυφῆ τὸν πάτο !
 Ὅλοι πίνουν καὶ φωνάζουν,
 Σὺ λοιπὸν τί σιωπᾷ ;
 Τὸ ποτήρι τους ἀδειάζουν,
 σὺ μονάχι τὸ κενεῖ ;
 Δὸς του μὴ νὰ πῆ κάτω,
 ναυῶ ἢ κορυφῆ τὸν πάτο !
 (Δυγιά)

Ἐάν ἔθελ' ν' ἀποδείξης,
 φίλε, ὅτι μ' ἀγαπάς,
 πρέπει ὄλα νὰ τὸ σφίξῃς
 τὸ ποτήρι ποῦ κενεῖ ;
 Δὸς του μὴ νὰ πῆ κάτω,
 ναυῶ ἢ κορυφῆ τὸν πάτο !
 Ὅτι τὸ κρασί εὐφραίνει
 τὸν ὄλοιν φανερὸ.
 Μόν ὁ γάιδαρος χορταίνει
 καὶ τὸ βῆδι μὲ νερὸ.
 Δὸς του μὴ νὰ πῆ κάτω,
 ναυῶ ἢ κορυφῆ τὸν πάτο !
 Πίνε, πίνε ὅ τὴ ζωὴ σου,
 κ' ἂν μεθύσῃς Γιαννάκι,
 πέσε ξιπίλωσε, κομῆσου,
 καὶ σὺ καθεὶ τὸ κακό.
 Δὸς του μὴ νὰ πῆ κάτω,
 ναυῶ ἢ κορυφῆ τὸν πάτο !

Α. Κατακουζίνος

θος. Τὴν ἀπέσπασεν ἀπὸ τὸν διπλομάστον, τὴν ἀγόρασε ἕνα πολιτικῶν,
 ὅπου ἔδιδε ἔσορτα ὀργασιακὰ. Τὰ μαργαριτορένια δονατικά τῆς
 χορευτικὰ ἔξεκοκκάλουν ἐπιμελῶς, ὅλην τὴν περιουσίαν ποῦ εἶχε
 ἀποκτήσει ὁ Γερμανὸς «κατασκευαστὴς κλειδοκμηθῶν καὶ προμη-
 θευτῆς ἐρυσθῶν μηχανῶν» δι' ὅλα τὰ Κρήτη, μὲ τὴν μάγκαν τοῦ
 ἐργαστασίου του ἐπ' αὐτῶν. Ἡ χορευτρία ἀφροὺ τὸν ἐμάδησε, τὸν ἐ-
 κατέλειψε διὰ ν' ἀκολούθησεν ἑαυτοὺν νεάνθρωπον. Ὁ ἀπαρηγόρητος Το-
 βίας ἔπεσε εἰς τὸν Σηκουάναν καὶ ἐπνίγη...
 * * *

Ἡ ἱστορία τῆς εὐφροδᾶς μηχανῆς, εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶχε σελίδας,
 φρίκας, ἰδιώσιν κατὰ τὰ πρόβατα τῆς λειτουργίας τῆς. Αἱ σελίδες
 αὐταὶ θὰ ἠμποροῦσαν νὰ συνοψισθοῦν εἰς ἄλλο ἄρθρον μὲ τὸν τί-
 τλον «Ἡ λαμπρότης καὶ αἱ δικαστικαὶ πλάναι». Διότι εἶνε, ἄλλο-
 μονον, ἱστορικῶς ἐξηγηθησάντων ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκαταομή-
 θησαν καὶ ἄνθρωποι ἐντελῶς ἀθφοί. Περί ὧν αὐτῶν ὄμως εἰς τὸ
 προσεχὲς φύλλον. Δανάος

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΟΣ

Η ΖΩΗ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟ ΧΙΟΝΙ

Ἄνθρωποι ἐναφιασμένοι ὅσο χιόνι ἐπὶ ἡμέρας.—Πὼς ζοῦ-
 ὄταν, τί ἠδύοντο, πὼς τοὺς ὄρῳκαν.—Ζεῖν ἄλλα καὶ
 ὄρῳτικὰ πείνα.—Τὰ πρόβατα.

Ἡ ζωὴ κάτω ἀπὸ τὸ χιόνι !...
 Τὸ σπῆμα μᾶς δὲν εἶνε βέβαια καὶ τόσον ἀνεπίκαιρον.
 Μόλις μᾶς ἄρῳσεν ὁ χειμὼν, ἀφροῦ ἔβρεξε, ἐφύθησεν, ἐχιόνισε.
 Ἄπὸ τὸ Ἄγγλικὸν λοιπὸν περιοδικὸν «Γιτ-Μίτσο», μεταφράσαμε
 τὰ κάτωθι ἀξιοπεριεργὰ, περὶ ἀνθρώπων ταφέντων ὑπὸ τὰς γιούνας
 ἐπὶ ἡμέρας χωρὶς νὰ κἀθουν τίποτε :
 Κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦ 1708-1709 ὅστις ὄρηξε δριμύτατος, μὴ
 φτωχὴ γυναικοῦλα, ποῦ κατοικοῦσε ἀπὸ πέρις τοῦ Ζερβίλ, εἶχε
 λινοῦ εἰς μίαν γειτονίαν πολίχνην, γὰ νὰ πουλήσῃ ἕνα κομμάτι
 λινοῦ ὄρασματος. Κατὰ τὴν ἐπινοοδὸν τῆς καταλήθη ὑπὸ αἰφνυδίας
 ἀδιαιθείας καὶ κατέφυγε εἰς μίαν πλοσίον ἐβραϊκομένην οἰκίαν, ὅπου
 τὴν ἐπεριποιήθησαν. Ἐπειδὴ ὄμως δὲ μπορούσε καὶ νὰ διαλυτε-
 ρεύσῃ ἐκεῖ ἐξηκολούθησε τὸν ὄραμον τῆς. Προχώρησε ἀρκετὰ κ'
 ἔβραψα τῆς ἦλθε νέα ἀδυναμία. Μὴ δυναμένη νὰ βαδίσει τότε, ἐ-
 πλώθηκε ν' ἀναπαυθῆ πλὴν ὄ' ἕνα φράχτη. Εἶχε ὄμως ἀρχίσει
 νὰ πέφτῃ χιόνι, τὸ ὄποιο ἐγένετο ἀπὸ στιγμῆς σὲ στιγμὴν πλέον πυκνὸ.
 Ἡ ἀρρωστὴ γυναικὴ ἀποκοιμήθη καὶ τὸ χιόνι τὴν ἐσκέπτεσε σιγ-
 ατὰ δολοκλήρη !
 Ἐφασσε τέλος ἡ νύκτα. Ἡ ἀρρωστὴ χωρὶκὴ ἐκοιμήτο ἀκόμη.
 Παχὺ, λευκὸ στρώμα χιόνος τὴν ἐκάλυπτεν δολοκλήρον. Εἶχεν ἐναφ-
 σισθῆ ὑπολοκτικῶς !
 Καὶ τώρα πόσο νομίζετε
 ὄτι ἔζησε θαμνὴν μέσα στὸ
 χιόνι ; Ἐπὶ ἐπτά, ἄριθμ. (7),
 ἡμέρας ! Εἶνε ἀπίστευτον, ἄλλα
 καὶ ἀληθιστοτον.

Στὸ χωριὸ τῆς ἀρχαίας ν'
 ἀνησυχῶν. Ἐρεῖνησαν παν-
 τῶ, ἐφθασαν καὶ στὸ φρά-
 χτη, ὅπου τὴν εἶχε ἰδεῖ κά-
 ποιος νὰ πλεγαίω καὶ ἐκα-
 ποῦν. Φαντασθῆτε τώρα πόσο
 καταπλήγῳσαν ὄταν τὴν βῳ-
 κανέκει, κάτω ἀπὸ δολοκλήρον
 σπιθαμῶν χιονοστρώμα ! Ἡ
 δυστυχὴς χωρὶκὴ ἐζήσεν ἐκεῖ
 μέσα ὄλοκληρὴν ἐβδομάδα, μὴ
 δυναμένη νὰ ἐξελεθῇ λόγῳ τῶν
 βάρους τῆς χιόνος ποῦ τὴν
 ἐσκέπαζε. Γὰ νὰ μὴ ἀποῦ
 θάνῃ τῆς πείνας εἶχε καταφάγει τὰ ροῦχά τῆς !

Στοὺς συγχωριτῆς τῆς διηγήθη ὅτι δὲν ἐζήσενε καθόλου κάτω
 ἀπὸ τὸ χιόνι. Ζοῦσε ἀνετος καὶ μόνον ἡ πείνα τὴν ἐβιάσινε...
 Ὅμοια περιπέτεια συνέβη κατὰ τὸ 1790 εἰς τὴν Ἐλισβετ Γουδ-
 κοκ. Μετέβριναν ἐρπικὸς ἀπὸ τὸ Ἰαπὼνιστον εἰς τὴν Καναβοῦλα
 ἐπιανερχομένη ἐκ τῆς ἐμπορικῆς πανηγύρεως, ὄταν ἔβραψα, τὸ ἄλογο
 τῆς ἀφρίσασε, τὴν ἔρριξε κάτω καὶ ἔφυγε καλπάζων. Ἡ ἀτυχὴ
 γυναικὴ ἔμεινε ἐτοι καταμοσθῆ τοῦ δρόμου, ἐφ' ἐχιόνισε. Δὲν ἀρῳρη
 δὲ νὰ τὴν καλύψῃ καὶ αὐτὴν πτυχίτον στρώμα χιόνος καὶ νὰ τὴν
 ἐναφιάσῃ. Πρὶν ὄμως συμβῆ αὐτὸ ἐπρόλαβε νὰ κόψῃ ἕνα κλαδί
 ἀπὸ ἕνα θάμνον, νὰ δέσῃ σ' αὐτὸ τὸ μαντήλι τῆς καὶ νὰ τὸ κρατήσῃ
 ψηλά, ὄπως ὄσπε νὰ φαίνεται οἰν σινιάλο καὶ ὄταν τὸ χιόνι τὴν
 ἐκάλυψε. Εἰς τὴν λευκὴν τῆς αὐτὴν φυλακὴν ἢ Γουδκοκ ἔμεινε
 ὄκτω ἡμέρας !.

Καθ' ὄλον αὐτὸ τὸ διάστημα διετήρησε ὄλας τῆς τὸς αἰσθήσεις.
 Εἶχε συνειδηθῆν παντὸς ὄτι συνέβαινε γύρω τῆς, ἄκουε καθάρῳ
 τοὺς κἀδῶνας τοῦ πλησίον ὄταν χυποῦσαν καὶ τὸς φωνὰς τῶν
 διερχομένων ἐκ τῆς ὄδοῦ ἀληθῶν ἀτίγνων. Εἰς μίτην ὄμως ἐφῳ-
 νάζεν. Κανεὶς δὲν ἔσπευσε εἰς βοήθειάν τῆς, διότι αἱ φωναὶ τῆς δὲν
 ἠκούοντο.
 Τέλος κάποιος ἀγρόνομος παρετήρησε τὸ σινιάλο τῆς ἐπίνω ἀπὸ
 τὸ χιόνι, ἐσκαψεν καὶ τὴν βῳικαν, ὄσπον ἐξαντλημένη ὄσπε δὲν
 ἠδυνήθη ἔκτοτε νὰ ἐπιναυτήσῃ τὰς δυναμείας τῆς καὶ ἀπέθανε τὴν
 13ην Ἰουλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Καθ' ὄλον τὸ διάστημα τοῦ ἀναπα-
 σμοῦ τῆς ἐτρέφετο διὰ χιόνος !
 Ἀφῳγῳνται ἐπὶ πλέον ὄτι δύο πρόβατα, ἀφροῦ ἐτάφησαν ὑπὸ τὴν
 χιόνια ἐπὶ τριάντονα τέσσαρας ἡμέρας καὶ δὲν ἔβραψαν τίποτε ἄλλο
 ἀπὸ χιόνι, διετήρησαν ὄσπον ἀκμιαὶς τὸς δυναμείας τον, ὄσπε ἠμ-
 πόρσαν νὰ ἐξέλθουν μόνα τον τοῦ τάφου τον αὐτοῦ, χωρὶς καμ-
 μίαν βοήθειαν, ὄταν τὸ χιόνι ἄρχισε νὰ λυθῇ. Σχετικὸν γεγονός
 περιεργῳτάτον, συνέβη ἐπτάκοσ ἐπὶ τὴν Ἀμερική.
 Δύο νεοί, ἀδελφὸς καὶ ἀδελφὴ, ἐπίσπεραν στὸ χωριὸ του, ὄταν
 ἔβραψα καταλήθησαν στὸ δρόμο ὑπὸ χιονοστρώβλιου. Μὴ δυναμένοι
 νὰ προχωρήσων κατέφυγαν εἰς ἕνα χῳρον ἐκαμῳμένην, ὄπου μετ'
 ὄλας τῆς χιόνι τὸς ἔθαψε υπολοκτικῶς. Ὅταν μετὰ εἰκοσιτέ-
 σσας ὄρας ἀνεκαλύφθη τὸ καταφύγιόν του, ὄ δύο ἀνευθῆθη ἀνα-
 πνέων εἰσῆτε, ἡ ἀδελφὴ του ὄμως εἶχεν ἀποθάνῃ ἐκ τοῦ ψύχους καὶ
 τοῦ φέβρου !... Ἐρανδῆς